

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415202096
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1415202096.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára vo veci žalobkyne: L.. S. V., D.. X.X.XXXX, trvale bytom N., G. X, právne zast.: L.. A. V., trvale bytom N. A. X proti žalovanému: SPOLOČENSTVO VLASTNÍKOV BYTOV PRIBIŠOVA 4, IČO: 30797721, so sídlom Bratislava, Pribišova 4, IČO: 30797721 zastúpený JUDr. Angelika Bužek, advokátka, so sídlom Bratislava, Björnsonova 14 o zaplatenie 300,-€ s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 11C/107/2015-188 zo dňa 6. decembra 2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 300,-€, ako náhradu škody za stratu času účasťou na neplatnom zhromaždení 19.1.2015 s 9% úrokom z omeškania od 12.2.2015 do zaplatenia; žalovanému proti žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu; o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

1.1. Vychádzal z tvrdenia žalobkyne, že žalovaný porušil svoje právne povinnosti pri výkone správy bytového domu v N., A.P. X, podľa § 14 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z., v ktorom bytovom dome sa nachádza aj byt vo vlastníctve žalobcu, tým, že žalovaný nedoručil žalobkyni písomnú pozvánku s programom schôdze, min. 5 pracovných dní pred dňom konania schôdze, a že žalovaný ako zvolávateľ schôdze vlastníkom neoboznámil výsledok hlasovania do 5 pracovných dní od konania schôdze spôsobom v dome obvyklým. Uvedené považuje žalobkyňa za neplatné právne úkony a tým sú schôdza vlastníkov z 19.1.2015, uznesenia vlastníkov na tejto schôdzi prijaté, aj zápisnica zo schôdze 19.1.2015 neplatné. Zástupcovi žalobkyne, ktorý sa na neplatnej schôdzi ako pozorovateľ zúčastnil, vznikla účasťou na tejto neplatnej schôdzi strata času v dĺžke 3 hodiny 15 minút, pričom za každú aj začatú hodinu požaduje obvykle náhradu škody.

1.2. Súd prvej inštancie na vec aplikoval ust. § 420; § 442; § 443 Občianskeho zákonníka v dôsledku čoho konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala splnenie základných podmienok pre uplatnenie nároku na náhradu škody a to vznik škody a výšku škody, porušenie právnej povinnosti žalovaným a ani príčinnú súvislosť medzi výškou škody a porušením právnej povinnosti žalovaným.

1.3. Žalobkyňa nepreukázala (ani netvrdila), že medzi ňou a zástupcom L.. V. vznikol právny vzťah, na základe ktorého by žalobkyňa bola povinná zaplatiť L.. M. V. odmenu a v akej výške, za jeho účasť na schôdzi vlastníkov bytov a NP, a ani, že by z tohto vzťahu si zástupca žalobcu uplatnil voči žalobkyni nárok na zaplatenie sumy za stratu času účasťou na schôdzi vlastníkov. Rovnako tak nepreukázala, ako dospela ku výške sumy 100 eur na hodinu za stratu času, ktorú ani nepreukázala, že uhradila. Vnútorne

rozporné je tvrdenie, že na jednej strane L.. V. uvádza, že jeho účasťou na neplatne zvolanej schôdzi jemu vznikla škoda a súčasne aj žalobkyňa uvádza, že účasťou manžela jej vznikla škoda. Nebolo teda ničím preukázané, že došlo ku zníženiu majetkovej hodnoty žalobkyne vo výške žalovanej sumy, keďže žalobkyňa nezaplatila danú sumu a preto jej škoda zatiaľ nevznikla. Uvedené je samo o sebe dôvodom pre zamietnutie žaloby.

1.4. Súd prvej inštancie sa preto nezaoberal skúmaním ďalšieho predpokladu - porušením právnej povinnosti žalovaného v súvislosti so zvolaním schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov a existenciou príčinnej súvislosti medzi škodou a porušením právnej povinnosti žalovaného. Žalobkyňa nepreukázala porušenie právnej povinnosti žalovaného v súvislosti so konaním schôdze vlastníkov bytov a NP dňa 19.1.2015, lebo súd nevyslovil rozsudkom vo veci samej neplatnosť schôdze vlastníkov z 19.1.2015, ani neplatnosť uznesení vlastníkov prijatých na danej schôdzi, ani neplatnosť zápisnice zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov z 19.1.2015 s poukazom na ust. 14 zák. č. 182/1993 Z.z., a § 137 d/ C.s.p.. Z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd prvej inštancie v rozsudku zdôvodnil prečo nevykonal navrhnuté dôkazy, keďže tieto by nezvrátili zistený skutkový stav a ich vykonanie by bolo nadbytočné a nehospodárne.

1.5. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalovaný bol v spore proti žalobkyňi plne úspešný. Súd preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške nároku; o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadla žalobkyňa. Uviedla, že žalobcom namietaná neplatnosť schôdze konanej dňa 19.1.2015 z dôvodu neplatnej zápisnice súdom prvej inštancie uznaná nebola a to napriek tomu, že explicitne žalobkyňa poukázala na chýbajúci podpis predsedajúcej L.. W. Y. a preto nemôže tento dokument nadobudnúť platnosť. Súd nevyžiadal od žalovaného navrhnutý dôkaz - a to doručenie pozvánky na schôdzu vlastníkov bytom naplánovanej na 19.1.2015 spolu s programom. Žalobkyňa poukázala na to, že zápisnica nie je podpísaná predsedajúcou L.. W. Y. a bola jej spôsobená škoda, tým, že zaplatila podľa dohody L.. A. V. dňa 19.1.2015 sumu 400,- € o čom predkladá v prílohe č. 1 výdavkový pokladničný doklad zo dňa 19.1.2015. L.. A. V. dňa 19.1.2015 prijal vydanú sumu 400,- € v čom zakladá príjmový pokladničný dokladom, ktorým príjmom je L.. A. V..

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je možné vyhovieť, pretože napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

5. Žalobkyňa uplatnila v súdnom konaní náhradu škody, ktorá jej mala vzniknúť porušením povinnosti žalovaného pri výkone správy bytového domu, tým, že žalovaný nedoručil žalobkyňi písomnú pozvánku s programom schôdze, min. 5 pracovných dní pred dňom konania schôdze, a že žalovaný ako zvolávateľ schôdze vlastníkom neoboznámil výsledok hlasovania do 5 pracovných dní od konania schôdze spôsobom v dome obvyklým. Uznesenia vlastníkov na tejto schôdzi prijaté, ako aj zápisnica zo schôdze 19.1.2015 považuje žalobkyňa za neplatné. Zástupcovi žalobkyne, ktorý sa na neplatnej schôdzi ako pozorovateľ zúčastnil, vznikla účasťou na tejto neplatnej schôdzi strata času v dĺžke 3 hodiny 15 minút, pričom za každú aj začatú hodinu požaduje obvykle náhradu škody.

6. Súd prvej inštancie sa správne zameril na zisťovanie základných predpokladov pre priznanie náhrady škody ktorými sú protiprávnosť konania, vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Správne súd prvej inštancie vzhľadom na výsledky dokazovania uzavrel, že žalobkyňa nepreukázala (ani netvrdila), že medzi ňou a zástupcom L.. V. vznikol právny vzťah, na základe ktorého žalobkyňa zaplatila L.. M. V. odmenu za účasť na schôdzi vlastníkov bytov, v dôsledku čoho absentuje existencia škody, ktorú v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je nutné chápať ako ujmu, ktorá a/ nastala v majetkovej sfére poškodeného, b/ je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a c/ je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Žalobkyňa v konaní nepreukázala, že žalobou uplatnenú sumu uhradila L.. A. V. a preto správne súd prvej inštancie nemal za preukázaný jeden zo základných predpokladov pre priznanie náhrady škody. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je daná táto zodpovednosť, je nutné považovať zamietavé rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne.

7. Žalobkyňa v odvolaní vytýka súdu prvej inštancie nevykonanie navrhnutých dôkazov a to doručenie pozvánky na schôdzu vlastníkov bytom naplánovanej na 19.1.2015 spolu s programom. Súd rozhoduje na základe skutkového stavu veci zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe

skutočností, ktoré neboli medzi stranami sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie strán sporu. Predovšetkým nevykoná dôkazy, ktoré sú pre vec nerozhodujúce a nemôžu smerovať k zisteniu skutkového stavu veci / k zisteniu predpokladov pre priznanie náhrady škody podľa § 442 Občianskeho zákonníka/. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nevykonanie navrhnutého dôkazu považoval za nadbytočné, tento postup riadne v zdôvodnení rozsudku odôvodnil so záverom ktorým sa stotožňuje aj odvolací súd a preto nevykonanie navrhovaného dôkazu nepredstavuje porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Navyiac, z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012, v dôsledku čoho odvolacia námietka o absencii podpisu predsedajúcej L.. W. Y. by nebola spôsobilá zhojiť nedostatok preukázania vzniku škody a tak privodiť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

8. Žalobkyňa svoje odvolanie založila na novom dôkaze - príjmovom pokladničnom doklade preukazujúcom odovzdanie žalovanej istiny L. A. V. a potvrdenie o jej prijatí. Na uvedenú námietku odvolací súd neprihliadol, keďže sa podľa jeho názoru jedná o neprípustnú novotu v odvolacom konaní podľa § 366 Cs.p., ktorý stanovuje, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Zákon pripúšťa nové skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní iba výnimočne a v obmedzenom rozsahu. Strana sporu zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohla uplatniť, ale neurobila tak v konaní pred súdom prvej inštancie. Takéto dôkazy a skutočnosti nemôže odvolací súd vziať do úvahy. Dôkazy a skutočnosti, ktoré môžu byť odvolacími dôvodmi, aj keď neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, sú charakteristické tým, že sa viažu na konkrétne vymedzené procesné situácie v konaní pred súdom prvej inštancie, najmä na to, že ich strana sporu bez svojej viny nemohla označiť, alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvej inštancie. Nemožnosťou označenia alebo predloženia skutočností alebo dôkazov bez viny strany sporu treba rozumieť nemožnosť ich procesného uplatnenia v procese dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie, t. j. situáciu, kedy strana sporu nemohla skutočnosti alebo dôkazy označiť, alebo predložiť, pričom procesným uplatnením treba rozumieť podanie, ktorým takú skutočnosť, alebo dôkaz označila pre účely jeho zaobstarania, vykonania, hodnotenia (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5MCdo 4/2007 zo dňa 20.03.2008). V súdnej veci vo vzťahu k novo predloženému dôkazu žalobkyňou nie je možné prijať záver, že by ich žalobkyňa bez svojej viny nemohla predložiť pred rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže ako vyplýva z obsahu príjmového pokladničného dokladu, tieto boli vystavené už dňa 19.01. 2015, teda existovali už v čase rozhodovania súdu prvej inštancie. V danom prípade preto nie je možné v odvolacom konaní na „nový dôkaz“ prihliadnuť.

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

10. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobkyne nevyhovел a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalovaný v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).